

(Από το θαυμάσιο Κοντάκιο του Ρωμανού του Μελωδού στη Γέννηση).

Οἶκος α'

Τὴν Ἐδέμ Βηθλεέμ * ἤνοιξε, δεῦτε ἰδωμεν
τὴν τρυφὴν ἐν κρυφῇ * ἠύραμεν, δεῦτε λάβωμεν
τὰ τοῦ παραδείσου * ἐντὸς τοῦ σπηλαιου·
ἐκεῖ ἐφάνη * ῥίζα ἀπότιστος * βλαστάνουσα ἄφεισιν,
ἐκεῖ ἠύρέθη * φρέαρ ἀνόρυκτον,
οὐ πιεῖν Δαυὶδ * πρὶν ἐπεθύμησεν
ἐκεῖ παρθένος * τεκοῦσα βρέφος τὴν δίψαν ἔπαυσεν εὐθὺς*
τὴν τοῦ Ἀδάμ καὶ τοῦ Δαυίδ·
διὰ τοῦτο πρὸς τοῦτο * ἐπειχθῶμεν ποῦ ἐτέχθη
παιδίον νέον, * ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Οἶκος α' (μετάφραση)

α'. Ἡ Βηθλεέμ ἄνοιξε τὸν Παράδεισο, ἐλάτε νὰ δοῦμε.
τὴν ἀπόλαυσι κρυμμένη βρήκαμε, ἐλάτε νὰ πάρουμε
τοῦ παραδείσου τὰ δῶρα μέσα στὸ Σπήλαιο.
ἐκεῖ ἐφανερώθηκε δέντρο Ὑπερφυσικὸ ποῦ προσφέρει ἄφεισι,
ἐκεῖ μέσα εὐρέθηκε πηγὰδι ἀχειροποίητο,
ἀπ' ὅπου ὁ Δαβὶδ παλιὰ ἐπιθύμησε νὰ πιῇ.
ἐκεῖ μέσα βρίσκεται Κόρη ποῦ ἐγέννησε Βρέφος
καὶ σταμάτησεν ἀμέσως τὴ δίψα τοῦ Ἀδάμ καὶ τοῦ Δαβίδ.
γιὰ τοῦτο πρὸς τὸ Σπήλαιο ἄς τρέξουμε, ἐκεῖ ποῦ ἐγεννήθη
Νέο Παιδί, ὁ Ἄχρονος Θεός.

ἄγκυρα

ΔΕΛΤΙΟ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΚΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
ΕΤΟΣ 4^ο ● ΤΕΥΧΟΣ 12^ο ● ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2015
Ἔδρα: Γεωπονικά. Ν. Καλλικράτεια 63080 Χαλκιδική
Τηλ. Φαξ : 23990 33998. E-mail: santonio@past.auth.gr
Ιστοσελίδα: agia-marina.webnode.com/

ἄγκυρα

Χριστούγεννα Ποίημα. (Κωστή Παλαμά)

Να 'μουν του σταύλου ἐν' ἄχυρο, ἓνα φτωχὸ κομμάτι
τὴν ὥρα π' ἀνοίγ' ὁ Χριστὸς στὸν ἥλιο τοῦ το μάτι.
Να ἰδῶ τὴν πρώτη τοῦ ματιὰ καὶ το χαμόγελό του,
το στέμμα τῶν ακτίνων τοῦ γύρω στο μέτωπό του.
Να λάμψω ἀπὸ τὴ λάμψη τοῦ κι' ἐγὼ σαν διαμαντάκι
κι' ἀπὸ τὴ θεία τοῦ πνοῆ να γίνω λουλουδάκι.
Να μοσκοβοληθῶ κι' ἐγὼ ἀπὸ τὴν ευωδία,
ποῦ ἀναψε στα πόδια τοῦ τῶν Μάγων ἡ λατρεία.
Να 'μουν τοῦ σταύλου ἓνα ἄχυρο ἓνα φτωχὸ κομμάτι
τὴν ὥρα π' ἀνοίγ' ὁ Χριστὸς στὸν ἥλιο τοῦ το μάτι.

* * *

Πῶς ἓνας Χριστιανὸς μπορεῖ νὰ ζήσει βιωματικὰ τὴν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ καὶ ὄχι εθιμοτυπικά;

(Μητροπολίτη Σισανίου καὶ Σιατίστης Παύλου)

Ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ μοναδικὸ πρόσωπο μέσα στην ἱστορία τοῦ Οποίου
ὄχι μόνο ἡ Γέννηση, ἀλλὰ ολόκληρη ἡ ζωὴ, ὁ σταυρικὸς Του θάνατος καὶ
ἡ Ανάσταση Του **προφητεύθηκαν** αἰῶνες ολόκληρους πρὶν ἀπὸ τὴν
εμφάνιση Του στη γη.

Οἱ προφητείες μάλιστα ἀναφέρονται καὶ σε λεπτομέρειες τῆς ζωῆς Του.
Ὁ προφῆτης Ησαίας 800 χρόνια πρὶν, ομιλεῖ με πολὺ καθαρὸ τρόπο δια
τὴν ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας Γέννηση Του σαν νὰ τὴν βλέπει μπροστά

του «Ιδού η Παρθένος εν γαστρί έξει και τέξεται υιόν και καλέσουσι το όνομα αυτού Εμμανουήλ ο εστί μεθερμηνευόμενον, μεθ'ημών ο Θεός».

Δεν αναφέρεται απλώς σε μία εκ Παρθένου Γέννηση ενός βρέφους, αλλά προσδιορίζει με απόλυτη ακρίβεια την ταυτότητα του. Είναι ο Εμμανουήλ, ο Θεός που είναι πλέον μαζί μας. Οι προφητείες είναι ο μεγάλος ογκόλιθος της ιστορικής παρουσίας του Θεού μέσα στον κόσμο.

Τα Χριστούγεννα «ο Λόγος σαρξ εγένετο και εσκήνωσεν εν ημίν.

Κάθε φορά που τελούμε τη Θεία Λειτουργία βιώνουμε τα Χριστούγεννα, καθώς σε κάθε Λειτουργία προσφέρουμε τη ζωή μας στο Θεό μέσα από τα είδη του άρτου και του οίνου για να γίνουν δια του Αγίου Πνεύματος Σώμα και Αίμα Χριστού, ζωή του Χριστού η οποία προσφέρεται προς κοινωνία στον άνθρωπο.

Στο ερώτημα λοιπόν πως η Γέννηση του Χριστού θα γίνει εμπειρία της ζωής του καθενός μας η απάντηση είναι μία. Με την ένταξη μας την οργανική στη ζωή του Χριστού μέσα από τη λατρεία της Εκκλησίας.

Η προσπάθεια η δική μας είναι να ευπρεπίζουμε διαρκώς την φάνη-καρδιά μας με την εγρήγορση την πνευματική. Με αυτές τις προϋποθέσεις ο άνθρωπος αναγεννάται οντολογικά και φανερώνει στην καθημερινότητα του την ζωή του Χριστού. Αυτή την αλήθεια την φανερώνουν όλοι οι Άγιοι.

Όσοι γνωρίσαμε στην σύγχρονη εποχή μορφές όπως ο π. Παΐσιος, ο π. Πορφύριος, ο π. Ιάκωβος, ο π. Σωφρόνιος, ο π. Εφραίμ, η γερ. Σοφία και τόσο άλλοι νοιώθουμε πόσο αληθινό είναι αυτό. Η παρουσία τους και το πέρασμα τους από τον κόσμο δείχνει στον καθένα τον τρόπο που εσωτερικεύει την Γέννηση του Χριστού, την καθιστά γεγονός της δικής του ζωής και αναγεννάται όχι συμβολικά, αλλά ουσιαστικά....

Ο Θεός μπαίνει μέσα στο χρόνο μας σαν ένα βρέφος για να μας φανερώσει την μεγαλωσύνη του **κάθε παιδιού**. Αυτήν που τόσο εύκολα ξεχνάμε, αυτήν που τόσο εγκληματικά καταστρέφουμε μέσα από την διαδικασία της εκτρώσεως.

Πώς ένας Χριστιανός μπορεί να ζήσει βιωματικά την Γέννηση του Χριστού και όχι εθιμοτυπικά;

Σε ποιούς χώρους από αυτούς που διασκεδάζουν οι άνθρωποι, συναντούν τον Χριστό. Γιατί θεωρούν ότι γιόρτασαν Χριστούγεννα. Οι εορτές έχουν από μόνες τους μια προσδοκία χαράς και όταν οι γιορτές περνάνε και τη χαρά αυτή δεν την ζούμε, γιατί τις εορτάζουμε με λάθος τρόπο, τότε μετά τις εορτές η κατάθλιψη μας γίνεται μεγαλύτερη, γι'αυτό αυτοί που μετά τις εορτές έχουν την μεγαλύτερη πελατεία είναι οι ψυχίατροι.

Τα Χριστούγεννα είναι μια εορτή ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ και δε μπορούμε **να τη ζήσουμε παρά μόνο στην Εκκλησία.**

Έξω από την Εκκλησία τα Χριστούγεννα δε λένε τίποτα στον άνθρωπο. Τα Χριστούγεννα είναι το συγκλονιστικότερο γεγονός της ιστορίας. Η ιστορία του κόσμου στα δύο. Στην προς και μετά Χριστόν εποχή.

Ζω μετά Χριστόν σημαίνει ότι ζω μαζί με το Χριστό. Τα μεγάλα γεγονότα ή τα καταλαβαίνουμε και επηρεάζουν τη ζωή μας ή δεν τα καταλαβαίνουμε και μας ξεπερνάνε και μένουμε στην πνευματική μας φτώχεια. Ζω βιωματικά τα Χριστούγεννα σημαίνει ότι τα ζω μέσα στην Εκκλησία.

Προετοιμάζομαι με τη **νηστεία**, ψηλαφώ με το δικό τους φως τον κόσμο σήμερα, εκκλησιάζομαι και μάλιστα την ημέρα των Χριστουγέννων, αφήνω την καρδιά μου να γλυκαθεί από τους γλυκύτατους και θεολογικότερους ύμνους των Χριστουγέννων, **μετατρέπω την καρδιά μου σε φάνη** όπου δια της Θείας κοινωνίας ανακλίνεται ο αχώρητος Θεός και έτσι επιστρέφω στο σπίτι για να ζήσω τα έθιμα όχι σαν ξεκάρφωτες συνήθειες, αλλά σαν συνέχεια της ουσιαστικής βιώσεως των Χριστουγέννων.

Τα Χριστούγεννα δεν σημαίνουν κατανάλωση, αλλά σοβαρότητα και προβληματισμό. Τα Χριστούγεννα για μια ακόμη φορά στέλνουν το μήνυμα σ'ένα κόσμο που παραπαίει. **[Ζήστε αληθινά τα Χριστούγεννα και θα εξαφανιστούν όλα τα προβλήματα του κόσμου].**

Η σωτηρία του κόσμου και του ανθρώπου είναι έργο της αγάπης του Θεού και όχι των δικών μας ικανοτήτων. Η κένωση-ταπείνωση του Θεού είναι η μοναδική οδός για το σύγχρονο άνθρωπο για να βρει τον χαμένο εαυτό του και να συναντήσει αγαπητικά τον συνάνθρωπο του.